

Öğretmen

– İbrahim COŞAR · 26 Kasım 2015

Çocuksu gözlerle baktığı zaman,
En yüce varlıktan biri öğretmen!
Küçük kuş yuvadan çıktığı zaman,
Minik ayakların ferî öğretmen!

Öğretmen, bir güneş çocuk yüzlerde;
Öğretmen, bir umut yorgun gözlerde;
Öğretmen, kutsal bir mana sözlerde;
Yaptığı mesleğin piri öğretmen!

Öğretmendir ham meyveyi olduran,
Öğretmendir cehalete saldıran,
Gönül peteğini balla dolduran,
Çiçek çiçek gezen arı öğretmen!

Düşeni kaldıran, koldan tutan o,
Nice karanlığı aydınlatan o,
Bayrak o, millet o, yüce vatan o,
İlim ordusunun eri öğretmen!

Sözüyle kalplere yarenlik katar.
Küçük beyinlere derinlik katar.
Yanmış yüreklere serinlik katar.
Kevser sularından duru öğretmen!

Can nefes aldıkça bitmez bu nöbet.
Ondadır karabet, onda sahabet.
Nesiller onların eseri elbet.
Aydınlık yarının nuru öğretmen!

Öğrencinin hüznü, neşesi senin,
Minik beyinlerin kuşesi senin,
Vatanın en ücra köşesi senin,
Yolun açık olsun, yürü öğretmen!

Coşari, sanma ki başları eğik;
Çocukla çocuktur, büyükle büyük.
İnsan kadar ağır omzundaki yük!
Helaldir alnının teri öğretmen.

İbrahim COŞAR